

NÉPDALGYŰJTEMÉNY

GYEREKDALOK ÉS MOZGATÓS DALOK

A bundának nincs gallérja

A bundának nincs gallérja, mégis bunda a bunda.

Ihaj bunda, tyuhaj bunda, mégis bunda a bunda.

Ihaj bunda, tyuhaj bunda, mégis bunda a bunda.

Kifordítom, befordítom, mégis bunda a bunda.

Ihaj bunda, tyuhaj bunda, mégis bunda a bunda.

Ihaj bunda, tyuhaj bunda, mégis bunda a bunda.

Ha megázik is a bunda, mégis bunda a bunda.

Ihaj bunda, tyuhaj bunda, mégis bunda a bunda.

Ihaj bunda, tyuhaj bunda, mégis bunda a bunda.

A macskának négy a lába, ötödik a farkincája

A macskának négy a lába,
ötödik a farkincája deredededde,
deredededde
derededde dedde de

Azon megyünk Móduvába
Móduvának országába, deredededde,
deredededde
derededde dedde de.

A horgosi csárda ki van festve

A horgosi csárda ki van festve.
Oda jár a cimbalmos a cimbalával
cimbalmozni minden este.
Kocsmárosné azt hiszi, hogy a lányát
elveszi, egy valaki,
Hej egy valaki.

A horgosi csárda ki van festve.
Oda jár a hegedűs

Oda jár a furulyás
Zongorás,
Citerás.

Az én zubbonyomra tíz gomb van felvarrva

Az én zubbonyomra tíz gomb van felvarrva,
Tíz gomb van felvarrva az én zubbonyomra.
Ha nincs rajta tíz gomb, nem az én
zubbonyom
(Mert) az én zubbonyomra tíz gomb van
felvarrva.

Cifra palota, zöld az ablaka

Cifra palota, zöld az ablaka,
Gyere ki te tubarózsa, vár a viola.
Kicsi vagyok én, majd megnövök én,
Eszteendőre, vagy kettőre, huszár leszek én.

Hess, légy, ne szállj rám, beteg vagyok én,
Szeret engem az én rózsám, meggyógyulok
én.

Debrecenbe kéne menni

Debrecenbe kéne menni
pulykakakast kéne venni
Megállj kocsis, lyukas a kas!
Kiugrik a pulykakakas!

Debrecenben csoda esett:
két kiskakas összeveszett!
Én a kakasod nem bánom,
csak az enyémet sajnálom.

Én elmentem a vásárba fél pénzzel

Én elmentem a vásárba fél pénzzel,
Tyúkot vettem a vásárban fél pénzen,
Tyúkom mondja kity-rá-kotty,
Kárikittyom, édes tyúkom mégis van egy fél
pénzem.

Én elmentem a vásárba fél pénzzel,
Csirkét vettem a vásárban fél pénzen,
Csirkém mondja csip-csip-csip,
Tyúkom mondja kity-rá-koty,
Kárikittyom, édes tyúkom mégis van egy fél
pénzem.

Kakasom mondja ku-ku-ri-kú,
Récém mondja rip-haj-nal,
Pulykám mondja dan-da-ru,
Ludam mondja gi-gá-gá,
Disznóm mondja rőf-rőf-rőf,
Juhom mondja be-be-be,
Kecském mondja mek-mek-mek,
Csikóm mondja nyi-ha-ha,
Elfogyott a fél pénzem.

Ez az egyenes, ez a görbe, ez pedig a fakereke

Ez az egyenes, ez a görbe, ez meg itt a fakereke!

Egyenes, görbe, fakerék, ó mi szép
Jaj de szép, ez a háromlábú szék.
Ez a kés, ez a villa
Ez meg itt a koppantója
Kés, villa, koppantója
Egyenes, görbe, fakerék, ó mi szép
Jaj de szép, ez a három lábú szék.

Ez az óra, ez a lánc
Ez meg itt a mutatója
Óra, lánc, mutatója...
(előzőek ismétlése)

Ez a gólya, ez a lába
Ez meg itt a hosszú csőre...
(előzőek ismétlése)

Ez a Józsi, ez a fia
Ez pedig az unokája...
(előzőek ismétlése)

Ez itt bor, ez pálinka,
Ez pedig a boros Miska...
(előzőek ismétlése)

Faluvégén van egy ház

Faluvégén van egy ház, faluvégén
új idrom fidrom, gálica szikszom,
van egy ház.

Abban lakik egy asszony, abban lakik
új idrom fidrom, gálica szikszom,
egy asszony.

Van annak egy szép lánya, van annak egy
új idrom fidrom, gálica szikszom,
szép lánya.

Julcsa annak a neve, Julcsa annak
új idrom fidrom, gálica szikszom,
a neve.

Sütött Julcsa pogácsát, sütött Julcsa
új idrom fidrom, gálica szikszom,
pogácsát.

A Pistának odaadta, a Pistának
új idrom fidrom, gálica szikszom,
odaadta.

A Pista azt megette, a Pista azt
új idrom fidrom, gálica szikszom,
megette.

A hideg is kilelte, a hideg is
új idrom fidrom, gálica szikszom,
kilelte.

Eltemették a Pistát, eltemették
új idrom fidrom, gálica szikszom,
a Pistát.

A sírkőre ráírták, a sírkőre
új idrom fidrom, gálica szikszom,
ráírták - HOGY

Falu végén van egy ház, falu végén
új idrom fidrom gálicaszikszom
VOLT EGY HÁZ!

Felmásztam az eperfára

Felmásztam az eperfára,
Beakadt a gatyám szára.
Gyere, rózsám, azt a rézangyalát,
Akaszd ki a gatyám szárát.

Házasodik a tücsök, szúnyog lányát kéri

Házasodik a tücsök, szúnyog lányát kéri,
Csiszeg csoszog a tetű, násznagy akar
lenni.

Oda ugrik a bolha, vőfély akar lenni,
Mindenféle csúf bogár vendég akar lenni.

Gólya volt a szekundás, kis béka a flótás,
Dongó darázs a brúgós, pulyka volt a
prímás.

Táncba ugrik a majom, megjárja a polkát,
Híres betyár a bagoly, lesi a hurkáját.

Farkas volt a mézárós, hat ökröt levágott,
A mellé még malacot ötvenet megfojtott.
Kecske volt a szakácsné, jó gulyáshúst
főzött,
Míg az ebéd elkészült, a tücsök megszökött!

Hej pipirke, pipirke

Hej pipirke, pipirke, ez a szarka tánca
Csepű, lapu, kenderfű,
ez a fordulása.
Török bársony süvegem
katonadal
Török bársony süvegem
Most élem gyöngyéletem
Balog Ádám a nevem,
Ha vitéz vagy, jer velem.
Fakó lovam a Murza
Lajta vizét megússza
Bécs alját ha nyargalja
Császár azt megsiratja.

Hej, sár elő

Hej, sár elő, sár elő,
Sánta béka állj elő.
Hej, sár elő, sár elő,
Sánta béka állj elő.
Víg nóta. Tánc nóta.
Búja nincsen, aki hallgatja.

Két tyúkom tavalyi

Két tyúkom tavalyi, három harmadévi,
Hajtsd haza, Juliskám, zabot adok néki.
Pite sárga, pite búbos, pite mind a három,
Az uram is itthon vagy, nincsen semmi
károm.

Két tyúkom tavalyi, három harmadévi,
Hajtsd haza, Juliskám, zabot adok néki.
Ha tudtátok, hogy az enyém, mért adtatok
enni?
Azér' adtunk komámasszony nem hagytuk
elveszni!

Megfogtam egy szúnyogot

Megfogtam egy szúnyogot, nagyobb volt
egy lónál,
Kisütöttem a zsírját, több volt egy akónál.

Aki eztet elhiszi, szamarabb a lónál,
Aki eztet elhiszi, szamarabb a lónál.

Megy a gőzös, megy a gőzös Kanizsára

Megy a gőzös, megy a gőzös Kanizsára,
Kanizsai, Kanizsai állomásra,
Elöl ül a masinista,
Ki a gőzöst, ki a gőzöst igazítja.
Kalauz bácsi, kalauz bácsi, kérem szépen,
a nagyapám Debrecenben lakik nékem.
Vigyen engem, el hozzája,
én vagyok a legkedvesebb unokája.

Sári néni papucs, kint maradt a kapuban

Sári néni papucs, kint maradt a kapuba
Sej, ha tudna, tenne róla, hogyha tudna,
tenne róla.

Sárga a liba bögye, a bögye, nincsen, aki
megegye, megegye
Sej, ha tudna...

Három bokor saláta, saláta, nincsen aki
kapálja, kapálja, sej ha tudna.
Sej, ha tudna...

Száraz tónak nedves partján

Száraz tónak nedves partján döglött béka
kuruttyol.
Hallgatja egy süket ember, ki a vízbe
lubickol.
Sej, haj, denevér, bennünk van a kutyavér,
Sej, haj, denevér, biciklizik az egér.

Vak meglátja, hogy kiugrik, sánta
utánaszalad.
Kopasz ember haját tépi, a néma meg
óbégat.
Sej, haj, denevér, bennünk van a kutyavér,
Sej, haj, denevér, biciklizik az egér.

Virágéknál ég a világ

Virágéknál ég a világ,
Sütik már a rántott békát.
Zimmezum, zimmezum,
Rece fice bum-bum-bum.

Bíró Marcsa odakapott,
Békacombot ropogtatott,
Zimmezum, zimmezum,
Rece fice bum-bum-bum.

Puskás Gábor későn futott,
Neki csak a füle jutott.
Zimmezum, zimmezum,
Rece fice bum-bum-bum.

GYORS DALOK

A csizmám elkopott, szeretőm elhagyott

||: A csizmám elkopott, szeretőm elhagyott.

:||

||: Mezítláb járhatok, de szeretőt hol kapok?

:||

||: Mezítláb járhatok, de szeretőt hol kapok?

:||

||: Aki így elfogad, s arcomra csókot ad. :||

||: Engedje jó anyám, hogy felvegyem új ruhám! :||

||: Hátha ma erre jó, s mihozzánk béköszön?

:||

||: Hátha ma erre jó, s mihozzánk béköszön

:||

||: Az a derék legény, akire várok én. :||

||: Jó estét, jó estét, adj Isten jó estét. :||

||: Eljössz-e énvelem, eljössz-e kedvesem?

:||

||: Nem megyek, nem megyek, csizmába' nem megyek. :||

||: De mezítláb elmegyek, de mezítláb elmegyek. :||

A főutcán, a főutcán, végig menni nem merek

A főutcán, a főutcán végigmenni nem merek, nem merek

Mert azt mondják, mert azt mondják, hogy szeretőt keresek.

||: Pedig hát nem kell nékem, van már nékem

Kökényszemü kis barna (nagy marha) ha ha ha

Jobb válláról a bal vállára,
bal válláról a jobb vállára göndörödik a haja.

:||

A juhásznak jól megy dolga

A juhásznak jól van dolga,
Egyik dombról a másikra.
Terelgeti nyáját, fújja furulyáját,
Bú nélkül éli világát.

Ha megunja furulyáját,
Előveszi bőrdudáját.
Belefújja búját a birka bőrébe,
Szélnek ereszti belőle.

Tej, túró az eledele.
Száras kenyér van melléje.
Vizet iszik rája, rágyújt a pipára,
Mégis piros az orcája.

A malomnak nincsen köve

A malomnak nincsen köve, mégis lisztet jár,
Mégis lisztet jár,
Tiltják tőlem a rózsámat, mégis hozzám jár,
Tiltják tőlem a rózsámat, mégis hozzám jár.

Adjad rózsám a kezedet, forduljunk egyet,
Forduljunk egyet,
Aztán menjünk ki a kertbe, és szedjük meggyet,
Aztán menjünk ki a kertbe, és szedjük meggyet.

A szegedi csikós lent itat a Tiszán

A szegedi csikós lent itat a Tiszán
Tizenhárom arany csengő cseng a csikó nyakán
A babája, Kati, lent lakik a tanyán
Tizenhárom fodros szoknya leng a derekán
Tizenhárom fodros szoknya, kerek akár a káposzta
A szegedi csikós lent itat a Tiszán.
Tizenhárom ezüstcsengő cseng a csikó nyakán.

A Vargáék ablaka, rózsával van kirakva

A Vargáék ablakja,
Rózsával van kirakva, kirakva
Kirakva, kirakva, de kirakva.

Azért van az kirakva:
Garzó Péter jár ide, jár oda,
Jár ide, jár oda, de jár oda.

Hej, te Julcsa, gyere ki!
Vár már Péter ideki, ideki,
Ideki, ideki, de ideki!

Tudnám én azt, ha várna,
Mert a szívem dibegne, dobogna,
Dibegne, dobogna, de dobogna.

Adott Isten szekeret

Adott Isten szekeret,
szekeremnek kereket,
Üvegemnek feneket,
Abból iszom eleget.

A doktor is azt mondta,
Vizet ne igyak soha,
Mert a vízben béka van,
Életemnek vége van.
Vizet igyék már a ló,
Mert az a lónak való.

**Által mennek én a Tiszán ladikon,
ladikon, de ladikon**

Által mennék én a Tiszán ladikon, ladikon,
de ladikon.
Ott lakik a, ott lakik a galambom, ott lakik a
galambom.
Ott lakik a városban, a harmadik utcában.
Piros rózsza, kék nefelejts, ibolya virít az
ablakában.

Által mennék én a Tiszán, nem merek, nem
merek, de nem merek.
Attól félek, hogy a Tiszába esek, hogy a
Tiszába esek.
Lovam hátán sejhaj, félre fordul a nyereg,
A Tiszának hajjai közt elveszek, a babámé
nem leszek.

Béreslegény, jól megrakd a szekeret

Béreslegény, jól megrakd a szekeret,
Sarjútüske böködi a tenyered.
Mennél jobban böködi a tenyered,
Annál jobban rakd meg a szekeredet.

Béreslegény mezítláb ment szántani,
A csizmáját otthon hagyta vasalni.
Kilenc kovács nem merte elvállalni,
Mert nem tudott rózsás patkót csinálni.

Csipkefa bimbója, kihajlott az útra

Csipkefa bimbója kihajlott az útra,
Rida, rida, bum-bum-bum, kihajlott az útra.

Arra ment, Jánoska, szakajt egyet róla,
Rida, rida, bum-bum-bum, szakajt egyet
róla.

Csütörtökön virradóra

Csütörtökön virradóra,
Megy a kislány a folyóra,
||:Kezét-lábát mossa,
Meg is szappanozza
A folyóba :||

Elvitte a víz a szappant,
Utána küldte a kappant,
||: Míg a kappan mászott,
A szappan elázott
A folyóba :||

Elmennék én tihozzátok
De szemetes az szobátok
||:Söpörd ki a házad,
Csókolom a szádat
Minden este :||

Dombon van a babám

Dombon van a babám :|| nádfedeles háza.
Akármerre járok :|| mindig oda látok.
Bár ne volna dombon, hogy ne látnék oda,
Hogy ne látnék én el oda.
Az árva szívemnek, a bánatos szívemnek
Százszor könnyebb volna.

Egy boszorka van, három fia van

Egy boszorka van,
Három fia van.
Iskolába jár az egy
A másik bocskort varrni megy
A harmadik ül a padon,
A dudáját fújja nagyon
Dana, dana dan,
De szép hangja van.

Erdő, erdő, erdő, marosszéki kerek erdő

Erdő, erdő, erdő, marosszéki kerek erdő,
Madár lakik benne,
Madár lakik tizenkettő.
Cukrot adnék annak a madárnak,
dalolja ki nevét a babámnak.
Csárdás kisangyalom,
Érted fáj a szívem nagyon.

Erdő mellett nem jó lakni

Erdő mellett nem jó lakni,
Mert sok fát kell hasogatni.
II:Tizenhárom ölet, meg egy felet,
Öleljen meg, aki szeret. :||

Este jó, szürkül bé

Este jó, szürkül bé,
Tűzhelyeket seperj bé!
Mert nem tudod, ki jó bé,
Mert nem tudod, ki jó bé.

Este ki béjött vót,
Kilenc almát hozott vót,
Mind a kilenc piros vót,
A legény is egy jó vót.

Este ki béjött vót,
Kilenc almát hozott vót,
Mind a kilenc rohadt vót,
A legény is egy rossz vót.

Fán terem a szegfűszeg

Fán terem a szegfűszeg,
A legénynek soha sem hiszek
Mert a legény leánycsaló
Akasztófára való.

Félre bánat, félre bú, bolond, aki szomorú

Félre bánat, félre bú,
Bolond, aki szomorú,
Lám én milyen víg vagyok, (hahaha)
lám, én milyen víg vagyok,
A szeretőm elhagyott (a marha).

Ha elhagyott, hagyjon is,
Megélek én magam is,
Mint a bazsarózsa is (az is)
mint a bazsarózsa is,
kinyílik az maga is.

Sűrű csillagos az ég,
Majd eszedbe jutok még,
de már akkor késő lesz (sajnálom).
De már akkor késő lesz,
mert a szívem másé lesz (ha lesz is lesz)!

Harangoznak a toronyba'

Harangoznak a toronyba,
Megy a király a templomba.
Arany csákó a fejében,
Magyarország a szívében.

A rókának nincs nadrágja,
Mert a posztó igen drága.
Ha a posztó olcsóbb volna,
A rókán is nadrág volna.

Gyertek, menjünk vendégségbe,
Három hétig tart egy végbe.
Vigyünk el egy rosta vizet,
A nagyharang majd megfizet.

Kiment a ház az ablakon,
Utána ment a vénasszony.
Zsuppot kötött a hátára,
Úgy ballagott a vásárra.

Hej, Vargáné káposztát főz

Hej, Vargáné káposztát főz,
Kontya alá ütött a gőz,
Hányja-veti fakalánját,
Kinek adja Zsuzsa lányát?

Nem adja az más egyébnek:
Gara István ökelmének,

Még akkor neki ígérte,
Mikor bölcsőben rengette.

Nem ettem én ma egyebet,
Csak egy köcsög aludttejet.
Azt is csak úgy kalán nélkül,
Megélek én a lány nélkül.

Hol jártál az éjjel, cinegemadár

Hol jártál az éjjel, cinegemadár?
Ablakodba háltam, kedves violám.
Miért be nem jöttél, cinegemadár?
Féltem az uradtól, kedves violám.

Nincs itthon az uram, cinegemadár,
Gemenci erdőben hidakat csinál.
Jó lovai vannak, hamar hazaér,
Jaj lesz neked, Rózsám, hogyha nálam ér!

Rossz lovai vannak sosem ér haza,
Mulathatunk, Rózsám, egész éjszaka!

Hull a szilva a fáról

Hull a szilva a fáról,
most jöttem a tanyáról.
Sej haj, ica, rica, kukorica derce.

Egyik ága lehajlott,
A szeretőm elhagyott.
Sej haj, ica, rica, kukorica derce.

Ha elhagyott egy évre,
Elhagyom én kettőre.
Sej haj, ica, rica, kukorica derce.

Ha elhagyott kettőre,
Elhagyom én örökre.
Sej haj, ica, rica, kukorica derce.

Kiskalapom fekete,
Páva tolla van benne.
Sej haj, ica, rica, kukorica derce.

Kicsiny a hordócska, jó bor terem benne

Kicsiny a hordócska,
Jó bor terem benne,
Dil, dul, dalala,
Dida rida dil, dul, dalala.

Nem iszom belőle,
Részeg leszek tőle,
Dil, dul, dalala,
Dida rida dil, dul, dalala.

Kispiricsi falu végén

Kispiricsi falu végén folyik el a kanális.
Enyém leszel kis angyalom, ha bánja az
anyád is!
Cin, cin, cillárom, de beteg a virágom.
Cin, cin, cillárom, de beteg a virágom.

Mind megitták a pálinkát, nem tudtak
hazamenni.
Kispiricsi falu végén kocsit kellett fogadni.
Cin, cin, cillárom, de beteg a virágom.
Cin, cin, cillárom, de beteg a virágom.

Le az úton, le, le, le

Le az úton, le, le, le, le, le, le
Szeretőm eleibe, leibe,
Le az úton, le, le, le,
Le az úton, le, le, le,
Szeretőm eleibe.

Engem vesz az ölibe, ölibe,
Másnak néz a szömibe, szömibe. refrén

Ne nézz reám, ne kacagj, ne kacagj,
Mert a szívem megszakad, megszakad.
refrén

Reám néztél kacagál, kacagál
Nálam nélkül maradál, maradál. *Refrén*

Megismerni a kanászt cifra járásáról

Megismerni a kanászt cifra járásáról,
Elöl fűzött bocskoráról, tarisznyaszíjáról.

Hej !
Élet, élet, kanászélet, ez aztán az élet,
Ha megunom magamat, magam is úgy élek.

Nád a házam teteje, teteje

Nád a házam teteje, teteje,
Rászállott a cinege, cinege.
Hess le róla cinege, cinege,
Mert beszakad a teteje, teteje.

Ha beszakad, mi lesz véle?
Sárga lábú cinege, cinege,
Hess le róla cinege, cinege,
Mert beszakad a teteje, teteje.
Nád a házam cinege, cinege,
Rászállott a teteje, teteje.
Hess le róla teteje, teteje,
Mert leszakad a cinege, cinege.

Ha leszakad, mi lesz véle?
Sárga lábú teteje, teteje.
Hess le róla teteje, teteje,
Mert leszakad a cinege, cinege.

Piros alma csüng a, csüng az ágon

Piros alma csüng a, csüng az ágon
Én meg a rózsámat várom.
||: Olyan édes volt a csókja
Mint ha legalább is a hatvani cukorgyáros
legkisebbik
leányának legédesebb csókja volna :||

Réten, réten, sej, a keresztúri réten

Réten, réten, sej, a keresztúri réten,
Elvesztettem a zsebre való késem,
Késem után a karikagyűrűmet,
Azt sajnálom, nem a régi szeretőmet.

Este, este, sej de este akar lenni,
Ez a kislány haza akar menni,
Haza menne, de nincs kísézője,
Elkísérem, leszek én a szeretője.

Szélről legeljetelek

Szélről legeljetelek, fának ne menjetelek,
Mert ha fának nekimentek,
Fejeteiket beveritek,
Szili-kút, Szanyi-kút, szentandrászi Sobri-kút.

Télen-nyáron jókedvem van

Télen-nyáron jó kedvem van, az ördög fog
búsulni.
Nincsen szebb, mint tábortűznél
hajdútáncot járni.
Elszakadt a csizmám szára,
Jó kedvem van, az ördög bánja,
Majd hoz újat a Mózsai...
Pandurandú randandóri...

Tizenhárom fodor van a szoknyámon

Tizenhárom fodor van a szoknyámon,
Azt gondoltam, férjhez megyek a nyáron.
De már látom, semmi se lesz belőle,
Tizenkettőt levágotok belőle.

Tizenhárom veréb ugrál a jégen,
Azt gondoltam, férjhez megyek a télen.
De már látom, semmi se lesz belőle,
Tizenkettőt elhessentek belőle.

Barna kislány jól meggondold magadat,
Hová teszed le a leánysorodat.
Gyöngyvirágos oltár elé leteszed,
Onnan többé soha fel nem veheted.

Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt

Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt,
úgy tetszik, hogy máskor is voltunk itt.
Mulassunk hát egy vagy két óráig,
Végbúcsúnkat még ki nem adják itt!

Végbúcsúnkak hamar vége lészen,
Szegénylegény akármerre mégyen.
Akarmerre fordítja kalapját,
Szegény legény így éli világát.

Varga Julcsa bő szoknyája, huju-juju-jujuj

Varga Julcsa bő szoknyája huju-juju-jujuj,
Beakadt a csipkefába, hoppondaré hop hop
hop.

Nem a csipkefa fogta meg huju-juju-jujuj,
Garzó Pista markolta meg, hoppondaré hop
hop hop.

Ereszd Pista a szoknyámat huju-juju-jujuj,
Nem szomorítsd az anyámat, hoppondaré
hop hop hop.

Meg van az már szomorítva huju-juju-jujuj,
Fekete gyászba borítva, hoppondaré hop
hop hop.

Vékony deszka, de vékony deszka

Vékony deszka-, de vékony deszka-, de
vékony deszkakerítés

Átlátszik a (cika), átlátszik a (cika), átlátszik az ölelés

||: Hogy merted ezt megtenni, galambom, más babáját szeretni

Szeretni, 1x, de 2x, de 4x, de 7x, de 24x ölelni? :||

Vékony héja, de vékony héja

Vékony héja, de vékony héja, van a piros almának,

Szép szeretője és jó szeretője van a magyar huszárnak,

Szép szeretője, de vékony karcsú a dereka, dereka

Jobb válláról a bal vállára, bal válláról a jobb vállára,

Sej, haj, göndörödik a haja, de a haja.

Vörös dió levele, le az úton le, le, le

II: Vörös dió levele, le az úton le, le, le :II
Nyáron iszom borvizet, farsangra fenyővizet,
Farsangra fenyővizet.

II: Vörös dió levele, le az úton le, le, le: II
Láttam a babám anyját elveszem a leányát,
Elveszem a leányát.

II: Vörös dió levele, le az úton le, le, le :II

Szépen szól a cimbalom, zengi, lesz lakodalom,

Zengi, lesz lakodalom.

II: Vörös dió levele, le az úton le, le, le :II

Zöldre van a, zöldre van a rácsos kapu festve

Zöldre van a, zöldre van a rácsos kapu festve.

Oda járok minden áldott este.

Kisangyalom, nem győztelek várni, mégegyszer várni,

Be kellett a, be kellett a rácsos kaput zárni (riglizni).

A csitári hegyek alatt

A csitári hegyek alatt régen leesett a hó.

Azt hallottam, kisangyalom, véled esett el a ló.

Kitörted a kezedet, mivel ölelsz engemet?

Így hát, kedves kisangyalom, nem lehetek a tied.

Amoda le van egy erdő, jaj de nagyon messze van,

Közepibe, közepibe két rozmaringbokor van.

Egyik hajlik a vállamra, másik a babáméra,

Így hát kedves kisangyalom, tied leszek valaha.

Amott látok az ég alatt egy madarat röpködni,
De szeretnék a rózsámnak egy levelet küldeni,

Röpködj madár, ha lehet, vidd el ezt a levelet,
Mond meg az én galambomnak, ne sirasson engemet!

Ablakomba, ablakomba besütött a holdvilág

Ablakomba, ablakomba besütött a holdvilág.
Aki kettőt, hármat szeret, sosincs arra jó világ.

Lám, én csak egyet szeretek, mégis de sokat szenvedek.

Az az álnok béres legény csalta meg a szívemet.

Az árgyélus kismadár nem száll minden ágra

Az árgyélus kismadár nem száll minden ágra,

Én sem fekszem mindenkor szép paplanos ágyba.

Szállj le, szállj le, gyöngé kis madárka,

Szánj meg, bánj meg, gyöngé kis madárka!

Az én kedves vacsorám csak egy piros alma,

Az én vetett nyoszolyám csak egy marék szalma.

Szállj le, szállj le, gyöngé kis madárka,

Szánj meg, bánj meg, gyöngé kis madárka!

Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok

Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok

A szegény legénynek utat mutassatok

Mutassatok utat, a szegény legénynek

Nem találja házát a szeretőjének.

Elmegyek, elmegyek, hosszú útra megyek

Elmegyek, elmegyek
Hosszú útra megyek.
Hosszú út porából
Köpönyeget veszek.

Búval és bánattal
Kizsinóroztatom,
Sűrű könnyeimmel
Kigomboztattatom.

Fúdd el jó szél, fúdd el
Hosszú útnak porát,
Hosszú útnak porát,
Az én szívem búját.

Elmúlt egy nap

Elmúlt egy nap, felejtsd el hát, minden búját,
Jó éjszakát.

Erdő mellett estvéledtem

Erdő mellett estvéledtem,
Subám fejem alá tettem,
Összetettem két kezemet,
Úgy kértem jó Istenemet.

Én Istenem, adjál szállást,
Már meguntam a járkálást,
A járkálást, a bujdosást,
Az idegen földön lakást.

Adjon Isten jó éjszakát,
Küldje hozzánk szent angyalát,
Bátorítsa szívünk álmát,
Adjon Isten jó éjszakát!

Este van már, késő este

Este van már, késő este.
Pásztortüzek égnek messze.
Messze, messze, más határon,
Az alföldi rónaságon.

A faluban minden csendes.
Még az éjmadár sem repdes.
Nyugodalom lakik benne,
Mintha temetőkert lenne.

Fölszántom a császár udvarát

Fölszántom a császár udvarát,
Belévetem hazám búbaját.
Hadd tudja meg császár fölsége:
Mi terem a magyar szívébe?

Bánat terem abban, búvetés.
A magyar élete szenvedés.
Áldd meg, Isten, császár fölségét,
Ne sanyargassa magyar népét!

Harangoznak Szebenbe, Szebenbe

Harangoznak Szebenbe, Szebenbe,
Vajon ki halt meg benne, meg benne?
Szegény juhász legénynek, legénynek,
Felesége szegénynek, szegénynek.

Kerüld meg a kápolnát, kápolnát,
Lopd el az olvasóját, 'vasóját!
||: Nem lopám el, nem biz én, nem biz én!
Kálomista vagyok én, vagyok én. :||

Hej, halászkok, halászkok

„Hej, halászkok, halászkok,
Merre mén a hajótok?“
„Törökkanizsa felé.
Viszi a víz lefelé.“

„Hej, halászkok, halászkok,
Mit fogott a hálótok?“
„Nem fogott az egyebet,
Vörös szárnyú keszeget.“

„Hát a keszeg mit eszik,
Ha a bárkába teszik?“
„Nem eszik az egyebet,
Petrezselyemgyökeret.“

Hej, páva, hej, páva

Hej, páva, hej, páva,
Császárné pávája!
Ha én páva volnék,
Jobb reggel felkelnék.

Jobb reggel felkelnék,
Folyóvízbe mennék,
Szárnyam csattogtatnám,
Szép tollam hullatnám.

Két szál pünkösdrózsa, kihajlott az útra

Két szál pünkösdrózsa
Kihajlott az útra,
El akar hervadni,
Nincs, ki leszakítsa.

Nem ám az a rózsza,
Ki a kertben nyílik,
Hanem az a rózsza,
Ki egymást szereti,

Nem szeretlek másért,
Két piros orcádért,
Szemed járásáért,
Szád mosolygásáért.

Kis kacsza fürdik fekete tóba'

Kis kacsza fürdik fekete tóba'
Anyjához készül Lengyelországba.
Síkos a talpa, magos a sarka
Fordulj ki, fordulj, szép aranyalma.

Kis kece lányom fehérbe' vagyon

Kis kece lányom fehérbe' vagyon,
Fehér a rózsza, kezében vagyon.
Mondom, mondom, fordulj hozzám,
Mátkám asszony,
Mondom, mondom, fordulj hozzám,
Mátkám asszony.

Madárka, madárka

Madárka, madárka.
Csacsogó madárka.
Vidd el a levelem, vidd el a levelem,
Szép magyar hazámba.

Ha kérdik, ki küldte,
Mondjad, hogy az küldte,
Kinek bánatában, szíve fájdalmában,
Meghasad a szíve.

Megrakják a tüzet, mégis elaluszik

Megrakják a tüzet,
Mégis elaluszik,
Nincs az a szerelem,
Aki el nem múlik.

Szerelem, szerelem,
Átkozott gyöttelelem,
Mért nem virágoztál
Minden falevelen?

Szegény legény vagyok én

Szegény legény vagyok én,
Erdőt, mezőt járok én,
Krajcárom sincsen, elszakadt az ingem.
Van egy lyukas nadrágom,
Folt is rajt huszonhárom,
Ég alatt hálok,
Jobb időket várok.

Tavaszi szél vizet áraszt

Tavaszi szél vizet áraszt, virágom, virágom.
Minden madár társat választ, virágom,
virágom.

Hát én immár kit válasszak, virágom,
virágom.
Te engemet, én tégedet, virágom, virágom.

Zöld pántlika, könnyű gúnya, virágom,
virágom.
Mert azt a szél könnyen fújja, virágom,
virágom.

De a fátyol nehéz gúnya, virágom, virágom.
Mert azt a bú nyomdogálja, virágom,
virágom.

Szép virágot, violát ismertem meg benned

Szép virágot, violát ismertem meg benned,
Harmatcsepp ült szirmodon, harmat cseppje
fénylett.

R. Hej, ladilom, sej, ladi-ladilom, sej,
Hej, ladilom, sej, ladi-ladilom.
Hej, ladilom, sej, ladi-ladilom, sej,
Hej, ladi-ladi-ladilom.

Szép virágom, violám, jöjj el táncba vélem.
Halld, mi szépen szól a dal, halld mi szép az
ének.
Hej ladilom...

Szép virágom, violám, hallgass énrám,
kérek.
Messze űzöm bánatod, messze űzöm tőled.
Hej ladilom...

Zúg az erdő, zúg a nád

Zúg az erdő, zúg a nád, adjon az Isten jó
éjszakát
Adjon Isten a lányoknak más szokást,
Hogy ne szeressen mindig mást.

ÁTMENETI DALOK

A kapuba' a szekér

A kapuba' a szekér,
Itt a legény leányt kér.
||: De a leány azt mondja,
Nem megyek férjhez soha. :||

Párna haja szövetlen,
Derékalja töltetlen.
||: A tollúja a tóba',
A vadréce hordozza. :||

Örömanya jöjjön ki,
A kapuját nyissa ki.
||: Eressze be a vejét,
A lánya szeretőjét.:||

Azt hallottam én a héten,
Leányvásár lesz a héten.
||: Én is oda fogok menni,
Szőkét, barnát választani.:||

Szőkét ne végy, mert beteges,
Pirosat se, mert részeges.
||: Barnát vegyél, az lesz a jó,
Az lesz a szeretni való. :||

A szántói híres utca

A szántói híres utca
Cimbalommal van kirakva.
Ha még egyszer végigmegegyek rajta,
Nótát ver a csizmám sarka.

Erre gyere, ne menj arra,
Jobb út van erre, mint arra.

Erre gyere szívem Mariskája,
Adj egy csókot utoljára.

Áll a hajó a tenger közepébe

Áll a hajó a tenger közepébe,
Megakadt a csipkebokor tövébe.
Csipkebokor, de ki kell vágni,
A hadihajóval feljebb szállni,
Hadd tudjon a bús regruta beszállni.

Besorozták már az új regrutákat,
Fel is tűzték a nemzeti szín szalagot.
A szalagja a földet éri,
Jaj de szomorúan végignézi,
Hogy kell ezt az öt-hat évet szolgálni.

Alma a fa alatt, nyári piros alma

Alma a fa alatt, nyári piros alma
Engem gyaláz a szeretőm édesanyja,
Engem gyaláz, engem tesz a, vesz a szóra
Mert szeretem a lányát/fiát, nem tehetek
róla.

Alma a fa alatt, nyári piros alma,
Nem gyaláz már a szeretőm édesanyja
Nem gyaláz már nem is tesz a, vesz a
szóra,
Mert elhagytam a lányát / fiát, bár nem
tettem volna.

Béreslegény, jól megrakd a szekeret

Béreslegény, jól megrakd a szekeret,
Sarjútüske böködi a tenyered.
Mennél jobban böködi a tenyered,
Annál jobban rakd meg a szekeredet.

Béreslegény mezítláb ment szántani,
Otthon hagyta a csizmáját vasalni.
Kilenc kovács nem merte elvállalni,
Mert nem tudott rózsás patkót csinálni.

Erdő, erdő, de magas a teteje

Erdő, erdő, de magas a teteje.
Jaj, de régen lehullott a levele.
Jaj, de régen lehullott a levele,
Árva madár párját keresi benne.
Búza közé szállt a dalos pacsirta,

Mert odafenn a szemeit kisírta.
Búzavirág, búzakalász árnyában
Rágondol a régi, első párjára.

Érik a szőlő, hajlik a vessző

Érik a szőlő,
Hajlik a vessző,
Bodor a levele.
Két szegény legény
Szántani menne,
De nincsen kenyere.

Van vereshagyma
A tarisznyában,
Keserű magában.
Szolgalegénynek,
Hej, a szegénynek
De kevés vacsora.

Esik eső, de nem ázok

Esik eső, de nem ázok,
Cseresznyefa alá állok.
Az alatt is azért állok,
Arra járnak el a lányok.

Állj be, Jancsi, katonának,
Jobb dolgod lesz, mint apádnak.
Nem kell kaszálni, kapálni,
Csak a lányok után járni.

Beállt Jancsi katonának,
Mégsem volt jó a butának,
Mert nem tudott szalutálni,
Csak a lányok után járni.

Este van már, nyolc óra

Este van már, nyolc óra,
ég a világ a boltba'
Sallárom, sallárom,
ég a világ a boltba'.

Ott mérik a pántlikát,
piros színű pántlikát.
Sallárom, sallárom,
piros színű pántlikát.

Jakuts Pista méreti,
az asztalra leteszi.

Sallárom, sallárom,
az asztalra leteszi.

Bíró Rózsa felveszi,
a hajába biggyeszti.
Sallárom, sallárom,
a hajába biggyeszti.

Biggyeszd, Rózsám, nem bánom,
úgyis te lész a párom.
Sallárom, sallárom,
úgyis te lész a párom.

Ezt a kislányt, igazán, csakugyan nem az anyja nevelte

Ezt a kislányt igazán, csakugyan
Nem az anyja nevelte,
Zöld erdőben igazán, csakugyan,
A vadgalamb költötte.

Kék a szeme, szemöldöke
Tiszta fekete, fekete,
Édesanyja igazán, csakugyan
De kedvemre nevelte.

Fehéret virágzik, fehéret virágzik

Fehéret virágzik, fehéret virágzik az akácfa,
Nem kell nékem senkinek a megunt babája.
Nem kell nékem senkinek a megunt babája,
babája,
Akár milyen szép is, szerelmet ígér is, de
hiába.

Este száll a fecske, este száll a fecske a
fészkére,
Én is este beülök a babám ölébe.
Én is este beülök a babám ölébe, ölébe,
S megkérdem tőle, szeret-e vagy elhagy
örökre.

Gerencséri utca

Gerencséri utca,
Végig piros rózsa.
Szállj le kocsis az ülésről,
Szakajts egyet róla.
Szállj le kocsis az ülésről,
Szakajts egyet róla.
Le is szakajtottam,

El is hervasztottam,
Gerencséri leányokból
Egyet választottam.
Gerencséri leányokból
Egyet választottam.

Ha felmegyek a budai nagy hegyre

Ha felmegyek a budai nagy hegyre,
Letekintek, letekintek a völgybe.
Ott látom a, ott látom a kicsi kertés
házunkat,
Édesanyám szedi a virágokat.

Addig megyek, míg a szememre látok,
Míg egy sűrű erdőre nem találok.
Sűrű erdő közepében van egy magas
kaszárnya,
Abba leszek három évre bezárva.

Hármat tojott a fekete kánya

Hármat tojott a fekete kánya,
Engem szeret a kend barna lánya,
||: Kikityembe, kukutyomba,
Gyere rózsám a kocsimba! :||

Nem ülök én a kend kocsjába,
Nem kell nékem a kend barna lánya,
||: Kikityembe, kukutyomba,
Gyere rózsám a kocsimba! :||

Akármilyen szegénylegény vagyok,
A kend lánya szeretője vagyok,
||: Kikityembe, kukutyomba,
Gyere rózsám a karomba! :||

Házunk előtt áll egy terhes hajó

Házunk előtt áll egy terhes hajó,
Azt kérdezi, van-e zab eladó.
Azt kérdezi, de kisangyalom,
Van-e zab eladó?

Árpám is van, mégis zabot kérnek,
Jobb a lánynak, mint a menyecskének.
Jobb a lánynak, de kisangyalom,
Mint a menyecskének.

Mert a lánynak befonják a haját,
Fújja a szél piros pántlikáját.

Fújja a szél, de kisangyalom,
Piros pántlikáját.

Menyecskének bekötik a fejét,
Búval éli az egész életét.
Búval éli, de kisangyalom,
Az egész életét.

Hej, tulipán, tulipán

Hej, tulipán, tulipán,
teljes szegfű, szarkaláb
Tele kertem zsályával,
Szerelemnek lángjával.

Nyisd ki rózsám kapudat,
Hadd kerüljem váradat!
Rózsafának illatja,
Az én szívem biztatja.

Hopp ide tisztán

Hopp ide tisztán, szép pallútt deszkán,
Nem leszek többé nyoszolyóleány.
Ha leszek, leszek, menyasszony leszek
Annak is pedig legszebbje leszek.

Icike-picike a csabai utca

Icike-picike a csabai utca,
Valami a szívemet mégis oda húzza.
Jövet is, menet is
Arra járok én is.
Pedig ahol lakozom,
Távol esik mégis.

Ennek a kislánynak rövid a szoknyája,
mondtam már az anyának,
Varrjon fodrot rája.
De az anyja azt mondja,
Nem varr fodrot rája,
Akinek nem tetszik, ne járjon utána.

Jászkunsági gyerek vagyok

Jászkunsági gyerek vagyok,
Jászkunságon születtem,
Kiskoromtól nagykoromig,
Benne fölnevelődtem.

Kilenc zsandár kísér engem
Jászkunsági főutcán,

Még akkor is betekintek
Kisangyalom ablakán.

Éppen akkor, éppen akkor
Vetette be az ágát.
Rozmaringgal, rozmaringgal
Söpörte a szobáját.

Még akkor is utánam szól:
Barna legény, gyere be!
Adj egy csókot, egy utolsót
Kacsintsál a szemembe!

Nem mehetek édes rózsám,
Mert be vagyok sorozva,
Budapesti nagy kaszárnya
Nyitva van a számomra.

Két út van előttem

Két út van előttem,
Melyiken induljak?
Kettő a szeretőm,
Melyiktől búcsúzzak?

Szökétől búcsúzó,
A barna haragszik,
Így hát az én szívem
soha meg nem nyugszik.

Szökétől búcsúzó,
Piros pünkösdi napján,
Barnától, csalfától,
Halálom óráján.

Kis kút, kerekes kút van az udvarunkban

Kis kút, kerekes kút van az udvarunkban.
De szép barna kislány van a
szomszédunkban.
Csalfa szemeimet rá se merem vetni,
Fiatal az édesanya, azt is kell szeretni.

Ennek a szép barna lánynak dombon van a
háza,
Sudár jegenyefa van az udvarába.
Sudár jegenye, földre hajlik az ága,
Ennek a szép barna lánynak én leszek a
párja.

Kolozsváros olyan város

Kolozsváros olyan város,
A kapuja kilenc záros.
Abban lakik egy mézárós,
Kinek neve Virág János.

Kordován csizma lábára,
Sárga sarkantyú van rajta,
Összeveri legény módra,
Hull a csokros szegfű róla.

Kapum előtt összeveri,
Víg szívemet keseríti,
Kapum előtt ne veregesd,
Víg szívemet ne kesergesd.

Látod babám azt a tearózsát?

Látod babám azt a tearózsát?
Reggel nyílik, este járok hozzád.
Este járok, mikor senki se lát,
Még is irigy rám az egész világ.

Irigyeim hagyjatok szeretni.
Hagyjátok a szememet rávetni.
Rászokott a szemem a nézésre,
Gyöngye karom, leányölelésre.

Látod-e babám, látod-e babám?

Látod-e, babám, látod-e babám, amott azt a
nagy hegyet?
Míg azt látod, míg azt látod, én a tied nem
leszek.
Azt a hegyet a zsebkendőmnek a négy
sarkában is elhordom.
Mégis az enyém, mégis az enyém leszel,
édes galambom.

Látod-e, babám, látod-e babám, amott azt a
nagy tüzet?
Míg azt látod, míg azt látod, én a tied nem
leszek.
Azt a tüzet a két szememnek a könnyeivel is
eloltom.
Mégis az enyém, mégis az enyém leszel,
édes galambom.

Látod-e, babám, látod-e babám, amott azt a
nagy vizet?

Míg azt látod, míg azt látod, én a tied nem leszek.
Azt a vizet a kalapomnak a karimáján is elhordom.
Mégis az enyém, mégis az enyém leszel, édes galambom.

Márványkőből, márványkőből

Márványkőből, márványkőből van a Tisza feneke,
Gyenge vagy még, gyenge vagy még, babám a szerelemre.
Gyengeséged nem annyira sajnálom,
Szép vagy babám, jó vagy babám, nehéz tőled elválnom.

Még azt mondják, nem illik

Még azt mondják, nem illik a tánc a magyarnak!
Nem, ha néki cipellőt, bő nadrágot varrnak.
De sarkantyús csizmának, kócsagtollas főnek,
illik gyöngyös pártának, magyar főkötőnek.

Az én ingem lengyel gyolcs, csakhogy rojtja nincsen,
az én csizmám karmazsin, csakhogy sarka nincsen.
Azért varrták a csizmát, hogy táncoljunk benne,
ha rongyos is, foltos is, illik a tánc benne.

Megfogtam egy szúnyogot, nagyobb volt egy lónál,
Kisütöttem a zsírját, több volt egy akónál.
Aki aztat elhiszi, szamarabb a lónál,
Aki aztat elhiszi, szamarabb a lónál.

Még azt mondják, nem merek

Még azt mondják, nem merek,
még azt mondják, nem merek,
A fő utcán végigmenni nem merek, nem merek,
Mert azt mondják, megvernek,
mert azt mondják, megvernek,
Megvernek a kakastollas legények

De gyertek ide kakastollas legények,
ha százan vagytok,
ha százan jöttök, sem félek, sem félek,
Hadd tudja meg az a lány, meg a csendőr kapitány,
ki a legény a csárdában igazán.

Megyen már a hajnalcsillag lefelé

Megyen már a hajnalcsillag lefelé,
Az én kedves galambom most megyen hazafelé.
Lábán van a csizmája, lagos szárú kiscsizma.
Rásütött a hajnalcsillag sugara.

Mély a Tiszának a széle

Mély a Tiszának a széle,
De még mélyebb a közepe.
Szőke-barna legény kerülgeti,
Által akar rajta menni.

Által akar rajta menni,
Bazsarózsát szakajtani.
Rózsa, bazsarózsa, ne bokrosodj,
Énrám babám, ne várakozz.

Mert ha énrám várakozol,
Soha meg nem házasodol.
Sej, de olyan leszel, mint a gólya,
kinek nincsen pártfogója.

Ősszel érik, babám, a fekete szőlő

Ősszel érik, babám, a fekete szőlő,
Te voltál az igazi szerető.
Bocsáss meg, ha vala-valaha vétettem,
Ellenedre, babám, rosszat cselekedtem.

Jaj, de szépen zöldell a rimóci határ,
Közepibe legel egy kis bárány.
Közepibe gyöngyen legel egy kis bárány,
Jaj, de csinos, büszke a rimóci kislány.

Kinek varrod babám azt a hímzett kendőt?
Neked varrom, hogy legyél szeretőm.
Négy sarkába négy szál fehér rozsmaringot.
Közepibe babám, hogy szeretőd vagyok.

Sárga a csikó, sárga nyereg rajta

Sárga a csikó, sárga a nyereg rajta.
Most akartam hozzád jönni rajta.
Most akartam véled beszélgetni,
Itt van az idő, el kell masírozni.

Lányok a legényt jól megbecsüljétek,
Ha részeg is, hazakísérjétek.
Fektessétek a zöld paplanos ágyba,
Nyomjatok csókot a részeg pofájára.

Sárgát virágzik a repce

Sárgát virágzik a repce,
Rajtam van a világ nyelve.
||: Száradjon el a repce levele,
Hej, csak ne legyen rajtam a világ nyelve. :||

Ősszel érik meg a szilva,
Ne járj énutánam sírva.
||: Mert én olyan büszke legény vagyok,
Sej, csak a cifra szűrbe való vagyok. :||

Túlsó sorban van a házunk,
Sárga rózsza virít nálunk.
||: Ha piros kell, pirost is adhatok,
Sej, ha betyár kell, magam is az vagyok. :||

Sej, a tari réten

Sej, a tari réten,
Piros barna kislány.
Arra ment egy piros-barna legény,
Leveszi kalapját.

Mit csinálsz, te kislány,
Piros barna kislány?
Látod, hogy a víg tari nagy réten
Szénát gyűjtögetem.

Nem való az néked,
Piros barna kislány.
Néked csak egy híves szoba kellene,
Kibe varrogatnál.

Szánt a babám, csireg-csörög

Szánt a babám, csireg-csörög, sej, haj, a járom.
Szánt a babám a benedeki határon.

Száraz a föld, hármás eke nem állja,
Szép a babám, Benedeken, sej, haj, nincs párja.

Mondtam, babám, ne rakd meg a, sej, haj, szekeret,
Feltöri a villanyél a kezedet.
Fából van a villa nyele, nem másból,
Feltöri a tenyeredet, sej, haj, csúnyául.

Szárnya, szárnya, szárnya a madárnak

Szárnya, szárnya, szárnya a madárnak,
Nincsen párja, hej, a magyar lánynak.
Tele van a, tele van a szája édes csókkal
Zsebkendője csörgő mogyoróval.

Széles a Balaton vize, keskeny a híd rajta

Széles a Balaton vize, keskeny a híd rajta,
Ne menj arra, kisangyalom, mert leesel róla.
Nem esek, nem esek én a Balaton vizébe,
Inkább esek, kisangyalom, véled szerelembe.

Tisza partján mandulafa virágzik

Tisza partján mandulafa virágzik,
A virágja vízbe hull és elázik.
Terem még a mandulafa mandulát,
mandulát,
Csongorádon nevelik a szép leányt.

Tisza partján jegenyefa virágzik,
A virágja vízbe hull és elázik,
Terem még a jegenyefa jegenyét, jegenyét,
Csongorádon nevelik a szép legényt.

Udvaromon aranyvályú, aranykút

Udvaromon aranyvályú, aranykút
Abból iszik aranykakas, aranytyúk
Aranykakas mind azt kukorékolja:
A szeretóm Kolozsváron katona

Dombon van a kolozsvári kaszárnya,
Akármerről fújja a szél, találja.
Fújja a szél a kaszárnya tetejét,
De sok kislány siratja a kedvesét.

Három kislány kimegy a temetőbe,
Mind a három letérdepel a földre.

Egy közülük felsóhajt a nagy égre,
Mért is lettem katona szeretője.

Vadkörtefa fehérét virágzik

Vadkörtefa fehérét virágzik,
Kis pej lovam alatta cikázik.
Cikázz lovam, cikázz utoljára-ra-ra-ra.
Rajtad megyek Nagymagyarországra.

Azt mondják, hogy ne tartsak szeretőt,
Jön a muszka ássa a temetőt.
Ássa meg a jó édesanyjának, anyjának,
Nem pedig a magyar katonának.

Vettem violát, várom kikelését

Vettem violát, várom kikelését,
Várom a galambom hazajövetelét.
II: Kivirított a viola virág, de nem az a teljes
Megjött a galambom, de nem az a kedves.
:II

Zöld erdőben, zöld mezőben

Zöld erdőbe, zöld mezőben sétálgat egy páva,
Kék a lába, zöld a szárnya, aranyos a tolla.
Hívott engem útitársnak, el is megyek véle,
Vásárhelyen nincsen olyan legény, sej, aki nekem kéne.

Édesanyám, kedves anyám, menjen az erdőbe,
Keresse meg azt a pávát, kérdezze meg tőle,
Nem látta-e a kedvesem abban az erdőben,
Kiért fáj a, fáj a gyöngye szívem, sej, meg is halok érte.

Zúg az erdő, zúg a mező, vajon ki zúgatja?

Zúg az erdő, zúg a mező,
Vajon ki zúgatja?
||: Talán bizony Angyal Bandi,
Sej, haj, a lovát ugratja. :||

Víg ő maga, víg a lova,
Víg a paripája,

||: Vígán várja Varga Julcsa,
Sej, haj, a megvetett ágyba'. :||

KATONADALOK

A jó lovas katonának de jól megyen dolga

A jó lovas katonának de jól vagyon dolga,
Eszik, iszik a sátorban, semmire sincs gondja.
Hej, élet, be gyöngyélet, ennél szebb sem lehet
Csak az jöjjön katonának, aki ilyet szeret.

Paripáját megforgatja, úgy megyen dolgára
Csillog-villog a mezőben virágszál módjára.
Hej, élet, be gyöngyélet, ennél szebb sem lehet
Csak az jöjjön katonának, aki ilyet szeret.

Csínom Palkó, csínom Jankó

Csínom Palkó, Csínom Jankó, csontos karabélyom,
Szép selymes lódingom, dali pár pisztolyom.
Nosza, rajta jó katonák, igyunk egészséggel,
Menjen táncba ki-ki köztünk az ő jegyesével.

Esik az eső, ázik a heveder

Esik az eső, ázik a heveder
Gyenge lábamat szorítja a kengyel
Bársony lekötés szorítja lovamat
Nehéz karabély nyomja a vállamat

Megjött a levél fekete pecséttel,
Megjött a muszka, százezer emberrel.
Négyszáz ágyúval áll a harc mezején,
Így hát, jó anyám, elmasírozok én.

Fújnak riadót, verik a rézdobot,
Sok tiszt kiáltja: Előre magyarok!
Szólnak az ágyúk, ropognak a puskák,
Szomorú nótát fújnak a regruták.

Jön egy kapitány, hófehér paripán
Kardja megvillan a jobbik oldalán,
Kardja megvillan, az ágyú elrobban,
Szép piros vérem a földre kiloccsan.

Töltsd meg fegyvered, lőj agyon engemet!
Ne hagyj sokáig szenvedni engemet!
Szuronyod végét szegezd a szívemnek,
Pajtás, ha látod folyni a véretem,

Este van már, csillag van az égen

Este van már, csillag van az égen.
Varga Julcsa mezítláb a réten,
Sajnálja a cipőjét felhúzni,
Garzó Péter nem vesz többet néki.

Garzó Péter elment katonának,
Acélfegyvert csináltat magának;
Acélfegyvert, rózsafa a nyele,
Rá van írva Varga Julcsa neve.

Föl, föl, vitézek, a csatára

Föl, föl, vitézek, a csatára,
A Szent Szabadság oltalmára,
Édes hazánkért hősi vérünk
Ontjuk, hullajtjuk nagy bátran, míg élünk!

Föl-föl, látjátok lobogómat,
Indulj vidáman robogó had,
Mennydörög az ágyú, csattog a kard,
Ez lelkesíti csatára a magyart!

Híres Komárom be van véve,
Klapka György a fővezére,
Büszkén kiáll a csatatérre.
Hajrá huszárok! Utánam előre!

Gábor Áron rézágyúja

Gábor Áron rézágyúja fel van virágozva.
Indulnak már a tűzerek, messze a határba.
Nehéz a réz ágyú, kereke felszántja a
hegyet-völgyet,
Édes rózsám, a hazáért el kell hagynom
téged.

Véres a föld, magyar tűzér vére folyik rajta.
Csak még egyszer gondolj vissza szép
magyar hazádra!
Anyám, te jó lélek, találkozom-e még véled?
Holnapután messze földre, hosszú útra
kélek.

Gyere bé, gyere bé, rubintos virágom (Megkötöm lovamat)

Gyere bé, gyere bé, rubintos madárka,
Csináltatok néked aranyból kalitkát,
Aranyból kalitkát, ezüsből záróját,
Ezüsből záróját, gyémántból vályúját.

Nem szoktam, nem szoktam kalitkában
hálni,
Csak szoktam, csak szoktam zöld erdőben
járni,
Zöld erdőben járni, fenyőmagot enni,
Fenyőmagot enni, gyöngyharmatot inni.

Megkötöm lovamat piros almafához,
Megkötöm magamat gyöngye violámhoz,
Lovamat eloldom, amikor a hold kél,
De Tőled, Violám, csak a halál old el.

Elbúcsúzom tőled, Rózsám, utoljára,
Három évre visznek engem katonának,
Inkább leszek betyár az alföldi pusztán,
Mintsem leszek szolgálja a császár udvarán.

Lovamat eloldom, amikor a hold kél,
De Tőled, Violám, csak a halál old el.

Hej, Jancsika, Jancsika

Hej, Jancsika, Jancsika,
Mért nem nőttél nagyobbra?
Dunáról fúj a szél.
Nőttél volna nagyobbra,
Lettél volna katona,
Dunáról fúj a szél.

Ha Dunáról fúj a szél,
Szegény embert mindig ér,
Dunáról fúj a szél.
Ha Dunáról nem fújna,
Olyan hideg nem volna,
Dunáról fúj a szél.

Huszárgyerek, huszárgyerek

Huszárgyerek, huszárgyerek, szereti a
táncot,
Az oldalán, az oldalán, csörgeti a kardot,
Ha csörgeti, hadd csörgesse, pengjen
sarkantyúja,
Kossuth Lajos verbunkja a muzsikáltatója.

Falu végén, falu végén, szépen
muzsikálnak,
Oda hívnak engemet is, magyar katonának,
Be is állok a verbunkba, ha már
verbuválnak,
Elmegyek a pajtásimmal, vitéz regrutának.

Szép a huszár, szép a huszár, felül a lovára,
Arany mente a hátára, kard az oldalára,
Virágcsokor a csákóján, úgy megy a
csatába,
Ne sírj, Rózsám, megtérek még a szabad
hazába.

Huszárosra vágatom a hajamat

Huszárosra vágatom a hajamat,
Debrecenben nyergelik a lovamat.
Széna-szalma porcióba van belepakolva,
Adj egy csókot, kisangyalom, az útra.

Csókot adni a huszárnak nem lehet,
Mert a huszár nem igaz szívből szeret.
Ha a huszár igaz szívből, sej, haj, szeretne,
Maga mellé a nyeregbe ültetne.

Gyenge vagy még, kisangyalom, a lóra,
Táncol a ló, te meg leesel róla.
Majd ha egyszer én ülök a sej, haj,
nyeregbe,
Felugratok a csillagos egekbe!

Csillagos ég merre van az én hazám?
Merre sirat engem az édesanyám?
Nem sirat az, mer' el van már, sej, haj,
temetve,
Kék nefelejcs a sírjára ültetve.

Jól van dolga a mostani huszárnak

Jól van dolga a mostani huszárnak,
Nem kell szénát kaszálni a lovának.
Mert a széna porcióba van kötve,
Van kötve, de van kötve,
Gyere, rózsám tedd a lovam elébe.

Édesanyám ki a huszár, ha én nem?
Ki nyergeli fel a lovát, ha én nem?
Felnyergelem aranyszőrű lovamat,
Lovamat, de lovamat,
Lerúgatom véle a csillagokat.

Kimegyek a doberdói harctérre

Kimegyek a doberdói harctérre,
Feltekintek a csillagos nagy égre.
Csillagos ég, merre van a magyar hazám,
Merre sirat engem az édesanyám?

Édesanyám hol fogok én meghalni?
Hol fog az én piros vérem kifolyni?
Olaszország közepébe' lesz a sírom,
Édesanyám, arra kérem, ne sírjon!

Kossuth Lajos azt üzenté

Kossuth Lajos azt üzenté,
Elfogyott a regimentje.
Ha még egyszer azt üzeni,
Mindnyájunknak el kell menni,
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza.

Esik eső karikára,
Kossuth Lajos kalapjára,
Valahány csepp esik rája,
Annyi áldás szálljon rája!
Éljen a magyar szabadság,
Éljen a haza.

Kossuth Lajos táborában

Kossuth Lajos táborában
Két szál majoránna,
Egy szép barna (de) magyar huszár
Sej, lovát karéjozza.

Ne karéjazz, magyar huszár,
Mert leesel róla.
Nincsen itt a te édesanyád,
Sej, aki megsiratna.

Ne sirasson engem senki,
Jól vagyok tanítva,
Sem léptébe, sem vágta
Sej, le nem esek róla.

Mert a huszár a nyeregbe
Bele van teremve,
Mint a rozmaring a jó földbe,
Sej, belegyökerezve.

Nem messze van ide Kalocsa

Nem messze van ide Kalocsa,
Vasas kocsin járok el oda,
Vasas kocsi, réz a tengelye, a szege,
Csalfa a babám fekete szeme.

El kell menni katonának el,
A rózsámat nem vihetem el,
Nem zsebkendő, hogy a zsebembe
betegyem.
A kaszárnyába magammal vigyem.

Esik az eső, fújdogál a szél,
ázik-fázik a mámoros legény,
egész éjjel a lányok után jár a betyár,
nappal a kocsin ülve szundikál.

Százados úr, sej, haj

Százados úr, sej, haj, százados úr ha felül a
lovára.
Visszatekint, sej, haj, visszatekint az elfáradt
bakára.
Ugye fiúk, szép élet a katonaélet.
Csak az a baj, sej, haj, csak az a baj, hogy
nehéz a viselet.

Diófából, sej, haj, diófából nem csinálnak
koporsót.
A bakának, sej, haj, a bakának nem írnak
búcsúztatót.
Ágyúgolyó lesz annak a búcsúztatója.
Barna kislány, sej, haj, barna kislány lesz a
megsiratója.

CSERKÉSZDALOK

Daltól hangos erdő, mező, berek

Daltól hangos erdő, mező, berek
Merre járunk mi cserkészek.
Dalol a szív, muzsikál a lélek,
Vele dalol a természet.
Aki dalol, sose fárad el,
Aki felnéz, sose csügged el.
Mert a dalos kedvet a jó Isten adja,
Ő ad erőt a nagy harcra.

Dobog a föld lépéseink alatt,
Visszhangoznak a kőfalak.

Öreg házak közt ifjú legények
Dacosan, keményen lépnek.
Nyisd ki, anyám, az ablakodat,
Csókold meg a cserkészfiadat!
Szép Magyarországnak kicsi katonája,
Büszke szemmel nézhetsz rája.

Fel, fel, cserkészpajtás

Fel, fel, cserkészpajtás,
Fel, fel, cserkészpajtás,
Fel a magas hegyre!
Szedjünk kék ibolyát,
Szedjünk kék ibolyát,
A zöld nyakkendőre!
Jó a cserkész dolga,
Nincsen semmi gondja.
Hogyha megéhezik,
Hogyha megszomjazik,
Hátzsákját kibontja.

Megjött már a fecskemadár

Megjött már a fecskemadár,
fészket rakott nálunk.
Hívogat már a napsugár,
nagyáborba vágyunk.
Virág nyílik a hegyoldalon,
nincs szebb annál semmi.
Harsog a kürtszó, cserkészpajtás,
Táborba kell menni.

Nagyáborba indulnék, nem bírja a hátam

Nagyáborba indulnék,
Nem bírja a hátam.
Mindent összepakoltam,
Amit csak találtam.
II: Hej, édes, kedves zsákocskám,
Én csak attól félek, (Mitől, te?)
Hogy összenyomsz és kiszáll :II
Belőlem a lélek.
Belőlem a szusz.

Szellő zúg távol, alszik a tábor

Szellő zúg távol, alszik a tábor.
Alszik a tábor, csak a tűz lángol.
Rakd meg, rakd meg, cserkészpajtás, azt a
tűzet,
Isten tudja, mikor látunk megint ilyet.

Szellőzúgásnak fárad a hangja,
Kis falucskának szól a harangja.
Halkan, halkán szól a harang, bim-bam,
bim-bam,
Lelkünk mélyén kél a visszhang, bim-bam,
bim-bam.

Édesanyám, kedves anyám, csak az a kérésem

Édesanyám, kedves anyám,
Csak az a kérésem, hogy
Cserkészruhát, cserkészruhát
Csináltasson nékem.
Cserkészruhát, sej-haj,
Zöld nyakkendőjét rája,
Ez illik, illik, illik,
Ez illik, illik, illik
A cserkészlányára/fiára.

Mikor táborba indul a cserkésztsiszt

Mikor táborba indul a cserkésztsiszt,
Vagonokért futkároz a segédtsiszt,
Sátort varr és csomagol az őrsvezető,
S aki semmit se csinál, a cserkész ő.

Mérföldeket gyalogol a cserkésztsiszt,
Vele együtt bandukol a segédtsiszt,
Biciklivel karikáz az őrsvezető,
S aki autón, taxin jár, a cserkész ő.

Eső alatt elázik a cserkésztsiszt,
Vele együtt elázik a segédtsiszt,
Eresz alatt bandukol az őrsvezető,
S aki esernyővel jár, a cserkész ő.

Nyers tejet reggelizik a cserkésztsiszt,
Forralt tejjel beéri a segédtsiszt,
Tejeskávét szopogat az őrsvezető,
S aki dupla habost kér, a cserkész ő.

Himnusz

Isten, áldd meg a magyart
Jó kedvvel, bőséggel,
Nyújts feléje védő kart,
Ha küzd ellenséggel;
Balsors akit régen tép,
Hozz reá víg esztendőt,
Megbűnhődte már e nép
A múltat s jövődőt!

Székely himnusz

Ki tudja merre,
Merre visz a végzet,
Göröngyös úton, sötét éjjelen.
Vezesd még egyszer
Győzelemre néped,
Csaba királyfi, csillag ösvényen!
Maroknyi székely, porlik, mint a szikla,
Népek harcának zajló tengerén
Fejünk az ár, jaj, százszor elborítja,
Ne hagyd elveszni Erdélyt, Istenünk!

Kigyúlt a mennybolt, zeng a hadak útja,
Csaba királyfi gyűjti táborát.
Szűnik az átok, kiapadt a kútja,
Szívünkön égi öröm lángol át.
Hiába zúgysz már gyűlöletnek árja,
Megáll a szikla, nem porlik tovább,
Imánk az Istent újra megtalálja,
Köszönts ma népem, üdvöd hajnalát!

Cserkészinduló

Cserkész, fel a fejjel, a harsona zeng,
Álljunk csatasorba vidáman.
Ránk vár a világ, ez a harc a mienk,
Katonái vagyunk valahányan.
Jó fegyverünk, izmos karunk,
Égő szemünk, s vidám dalunk.
Amerre nézünk, megterem a győzelem, a győzelem!

Szabadba fiúk! A Nap arca nevet,
Ott pezsdül a friss, tüzes élet.
Járjuk be a mezőt meg a rengeteget,
Szabad ott a szabadban a lélek!
Ott szemben, szívben tiszta láng,
S az Isten arca néz le ránk.
Leheletén ott megterem
Erő, szabadság, győzelem!

Saját dalok